

tilveiebragt en anden Opinion. Endnu mindre kan jeg forstaae, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (C. V. Nimestad) udtalte, at det skulde være mod dem, der ville finde paa Kunster og Udflugter, at Loven gives, og dog, at Vedkommende skulde finde tilstrækkelig Bessyttelse i Opinionen; thi det er Lovens Hensigt at regulere Opinionen og dernæst at beskytte dens Overholdelse. Det er ikke Meningen, at der skal være offentlig Forsølgelse for Overtrædelse af denne Lov, men at det skal være overladt til den Private selv at paatale Sagen, og ligesom der kan skee mange Ting uden Paatale, kan Kunstneren, enten isølge sit Naturel eller af Mangel paa Beviis for de Betingelsers Tilstedeværelse, der gjøre Lovens Straffebestemmelser anvendelige, holde sig tilbage. Der er endog sat en kort Præskriptions-tid og derved antydet, at Niemedet med Loven ikke er at fremkalde Processer, men at den tværtimod i højeste Grad ønsker at forebygge saadanne og ved at udtale sig om disse Forhold kun vil medvirke regulerende paa Opinionen i denne Sag, som idetmindste noget tilbage i Tiden var i en meget anaristisk Tilstand, hvorpaa den ærede Ordfører selv har givet et Beviis, idet han ansøgte, at i Aaret 1837 betragtedes det af det daværende Rancelli som en Selvfølge, at en saadan Eftergjørelse maatte være lovlig, og at den i ethvert Fald ikke var uhæderlig; det er altsaa for at stemple det, der af alle rettænkende Folk betragtes som uhæderligt og ulovligt, som saadant, at man er gaaet denne Vej. Jeg skal endnu bemærke med Hensyn til den meget omtalte § 1, at min Stilling har været den, at Landsstinget fandt, at den gav meget for Lidet, medens man her syntes at finde, at den gav for Meget. Jeg skal nu ikke absolut deraf udlede den Slutning, at, hvad der ved den er givet, netop er tilpas; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det i Reglen er et Kjendtegn paa, at det er det, der til en vis given Tid og under visse givne Forudsætninger kan være paa eengang det Hensigtsmæssigste og tillige det affkurat Tilstrækkelige, naar det fra forffjellige Sider erklæres, fra den ene Side, at man er gaaet for vidt, og fra den anden, at man ikke er gaaet vidt nok. Jeg vil altsaa gjentagende anbefale den

omhandlede § 1. — Det af forffjellige ærede Medlemmer under Nr. 2 opførte Endringsforslag betragter jeg som tilbagetaget, eller i alt Fald som Noget, der vil falde bort. — Jeg skal endnu bemærke, at det af Udvalget under Nr. 5 stillede Endringsforslag skal jeg naturligviis tiltræde, da det er en Gjenoptagelse af, hvad der stod i det oprindelige Udkast, og jeg kan ikke skjønne rettere, end at Endringsforslaget under Nr. 6 savner al Konsekvents. Naar der er talt om Eftertryksloven som den, hvorfra man i saa Henseende kunde hente en Analogi, saa skal jeg blot erindre om, at Eftertryksloven ikke gaaer ud paa at beskytte Bogtrykkerkunsten, men Forfatterne. Jeg skal altsaa ikke nægte, at det er af overmaade ringe Betydning, enten dette Forslag vedtages eller forkastes.

Ville: Jeg troer dog ikke, at dette Spørgsmaal er saa uvigtigt, som den høitærede Minister vil gjøre det til. Det lader sig ikke nægte, at i Løbet af den sidste halve Snees Aar er den fotografiske Kunst fra en meget ringe Begyndelse voxet op til noget meget Stort, og man behøver ikke at være saa meget skarpsindig for at kunne spaae, at der neppe vil hængaae andre 10 Aar, inden den fotografiske Kunst i en væsentlig Grad vil have indtaget den Plads, som i dette Dieblit indtages af den lithografiske Kunst og de dermed beslægtede kunstneriske Gjengivelser. Jeg troer derfor ikke, at dette Spørgsmaal er saa ligegyldigt. Jeg skal imidlertid ikke længere dvæle herved. Jeg kan forstaae, naar man siger, at man ikke vil optage dette Forslag i Loven, fordi Fotografi ikke er Kunst, skjøndt det, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (C. V. Nimestad) meente, at Fotografien stod ofte i det Grimmes Tjeneste, rigtignok ikke kan være det Afgjørende; jeg troer ikke, der er nogen af de Kunstarter, her er Tale om, det være sig Malerier, Lithografier, Tegninger, Kobberstik, Raderinger, hvorom det ikke skulde kunne siges, at de meget ofte træde i det Grimmes Tjeneste. Fotografien kan give en saa smuk Gjengivelse af forffjellige Ting, og navnlig af plastiske Kunstværker, at det for det almindelige ubevæbnede Die er meget vanskeligt at opdage